

מסורת הש"ס

(א) יומא ז: מא, [קדוש]
 ד: כריתות כח, (ב) [ועין]
 קדוש לעיל כז, ר"ה שטל
 וי' שטס דומא' ל"ה שטל
 (ג) [חוספא' שקליס ספ"ג]
 (ד) [כס"ה]: [תלמוד]
 (ה) ג"ל ומי' (ו) כס"ה:
 [תלמוד], [ויקרא] כ'
 (ז) [נבחרים קיב: א] (ח) [ועין]
 ספרא, [ועין] י"א קימ'
 מוק' אדכרי' וי' רש"י
 [ועין] ר"ת, (ז) [ועין] ח'
 יומא מא, ר"ה ססס ועס'
 קדוש, [ועין] א'
 (ז) ג"א ה"א ר"ה,

תורה אור השלם

1. והקריב אתו את
השעיר אשר עלה עליו
הגורל ליה ועשה
הקצאת:
2. והורד וקני העיר
והטא את העגלה אל
גחל איתן אשר לא יעבר
בו ולא ירע ופרסו שם
את העגלה בגחל:
דברים כז
3. וזאת אשר ללחם מבן
חמש ועשרים שנה
ומעלה יבוא לעבא עבא
בעבדת אהל מועד:
במדבר כז
4. ומבן חמשים שנה
ישווע מבן העבדה ולא
יעבר עד:

מכרתי חם
5. מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְנִמְלָא וְעַר כִּן מִשְׁנֵה
שָׁה כִּי הָאֵל עֲבָדוּ
עֲבָדָה עֲבָדָה בְּהֵלָה
מִשָּׂא בְּהֵלָה מִעֲוָה.
מִכְּבֹרֵד מ
6. מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְנִמְלָא וְעַר כִּן מִשְׁנֵה
שָׁה כִּי בֹא לַעֲבָד
לַעֲשׂוֹת מִלְּקָהָה בְּהֵלָה
מִעֲוָה. מִכְּבֹרֵד מ
7. יְרִידִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם
לֵב מֹת וְטוֹבִיר מִשְׁנֵה
וּמִשְׁכִּילִים בְּדִרְשֵׁי הַתְּכֵנֶה
וְיִרְעֵי דַעַת וּמְכִינֵי מַעֲדֵה
אֲשֶׁר הֵב בָּהֶם לְעֲוָה
בְּחִילֵה הַתְּנִיל לְמַלְמֵדֵה
שֶׁר־וְטוֹבִיר דְּבִרְשֵׁי וְיִרְעֵי
לֵהֶם הַתְּנִיל דְּבִרְשֵׁי
בְּיוֹמֵה מִשָּׂא בְּנֵי הַתְּנִיל
מִיִּין שְׁלֹשִׁי וּמִקְצֵהֵה
שָׁנִים שְׁלֹשִׁי
יַעֲזֹד־לִפְיֵה הַתְּנִיל.
וְיֵאל־אֵה, א. ה.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה זאת וכו' ויש
לומר דהבא נמי וכו' עין
לקמן קל ע"א תוס' ד"ה
זו:

הנהגות הב"ח

(א) היום' ד"ה טעמא וכו'
אע"ג דליכא עיבודא
ראמרת כנ"ל ומיבת אלא
נמחק: (ב) בא"ד ולקח
איעטרך דאת כנ"ל וזאת ב'
נמחק:

שימה מקובצת

5 אלא שוערים ומשוררים
שאינן להם משאת כסף יהו
נמסלים בשנים: **3** ופרץ
אלמא דרשינן ק"ו אע"י
דכתיב עכובא אלמא
אמרין. וגיב חוקה דנקט
הכא לאו דוקא אלא
משום דכפרה נקט חוקה.
הרא"ש ז"ל:

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

יבִּיר יעוֹ וּכְמִיב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה: וְכָל
יִכְבָּא לְרַבּוּי מַלְתָּא אַחֲרִיתָא בְּק"ו
בֵּא דְחֻקָּה לְמִילֵי אַחֲרֵימָא: הֵא
אֵל טוֹ וְנָתַן אֶהָרָן עַל שְׁנֵי וְגו' וּכְמִיב

אמר קרא ושחט וחוקר
לא וכל היבא דכתיב
ק"ו והא גבי יום הכפ
ותניא יעשהו חמארא
ואין השם עושה חמא
הוא ומה במקום שלא
מקום שקדש הגורל
ת"ל ועשהו חמארא ה
השם עושה חמארא
ועשהו חמארא הא לא
רחמנא גבי עגלה הער
אחרת בעריפה ותהא
מק"ו ומה פרה שלא ר
בשחיטה עגלה ששח
שחוכשרה בשחיטה
העגלה בעריפה אין
כשר בכהנים פסול ב
כהנים: גמ' ת"ר =
בשנים כשרים ליום
פסולים ונמצא רשע ר

בָּלִיִּים פְּסוּל בְּכֹהֲנִים
אֲשֶׁר לֵלִוִּים מֵהָ"ת"
חֲמוּשִׁים שָׁנָה יֵשׁוּב
פּוֹסְלִין בָּהֶם יִכּוֹל מוֹמֵם
וּמֵה כְּהֻנִּים שְׁאִין הַשֵּׁנִי
פּוֹסְלִין בָּהֶן לֵוִּים שֶׁהָיָה
דִּין שִׁיּוֹ מוֹמֵן פּוֹסְלִי
לֵלִוִּים זֹאת לֵלִוִּים וְאֵין
כֹּהֲנִים פְּסוּלִין בְּשִׁנּוּי
לֵוִּים שְׁאִין מוֹמֵן
בָּהֶם כְּהֻנָּה שֶׁהִמּוּסִין
שִׁיּוֹ שְׁנֵים פּוֹסְלִין בָּהֶם
אֲשֶׁר לְכֹהֲנִים יִכּוֹל אֶפֶס
כֵּן ת"ל "לְעֹבֵד עֲבֹדָר
יֵלֵא אִמְרָתִי אֵלֶּא כִּי
כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר מִמֶּנֶּה
וּמֵעֵלָּה וּכְתוּב אֶחָד
אֶפְשֶׁר לֹמֵר שְׁלֹשִׁים
אֶפְשֶׁר לֹמֵר כ"ה שֶׁשֵּׁם
כִּיזָּד ה"כ"ה לְאִמּוֹד
לְתַלְמִיד שֶׁלֹּא רֹאֵה
שְׁנַיִם שׁוֹב אֵינּוּ רֹאֵה
שְׁנֵי אֶמֶת וְלִגְדֵּלם שְׁנֵי
וּלְשׁוֹן כְּשֵׁרִים וְאִידֵךְ שֶׁ
וְאִידֵךְ שְׁאֵין הִלְכּוֹת עַל
מִשְׁבִּיבֵי שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת
וּמוֹמֵן פּוֹסְלִין בּוֹ לֵן
חֲמוּשִׁים כֶּשֶׁר לְעֹבֵדָה
בְּאֵהֶל מוֹעֵד שְׁבִמְדֻבָּר
עוֹלָמִים אֵין נִפְסְלִין יֵלֵא

יְבוּל אף בשי"ח ובית עולמים ב
 נ מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי
 תמס לכתוב או אידי ואידי מקדש או
 שני שיערי (יומא ד' סו:) גבי מדבר
 גבי מעלה עשן ומירק ה"ר נתנאל
 א סבנא היא אס לא היה הפסוק

ד"ר אשכנזי וחוסי' יומא דף מד. ד"ה צשיל

בשחיטה אין בעריפה
 ביה חוקה לא דרשינן
 דים דכתיב ביה חוקה
 "הגורל עושה חטאת
 חת שיכול" והלא דין
 קדש הגורל קדש השם
 אינו דין שקדש השם
 גרל עושה חטאת ואין
 מעמא דכתב רחמנא
 הכי דרשינן ק"ו מיט
 פה זאת בעריפה ואין
 עגלה כשרה בשחיטה
 וכשרה בעריפה כשרה
 דיה בעריפה אינו דין
 אמר קרא ²וערפו
 בשחיטה לא: **מתני'**
 ויום כשר בליום פסול
 הנמים במומין פסולים
 כשרים בשנים
 הנים פסול בליום כשר
 מנה"מ דה"ר ³זאת
 לפי שנאמר ⁴ומבן
 מדרנו ללויים שהשנים
 פוסלין בהם ודין הוא
 יים פוסלין בתן מומין
 ונים פוסלין בהם אינו
 בהם ת"ל זאת אשר
 אחרת ללויים יכול יהו
 והלא דין הוא ומה
 לין בהם שנים פוסלין
 פוסלין בהם אינו דין
 ת"ל אשר ללויים ולא
 בשילה ובבית עולמים
 עבודה ועבודת משא
 מן שהעבודה בכתף
 בן חמש ועשרים שנה
 וומר ⁵מבן שלשים אי
 שכבר נאמר כ"ה ואי
 בר נאמר שלשים הא
 שלשים לעבודה מכאן
 יצאנו יפה במשנתו ה'
 ר' יוסי אומר ג' שנים
 שלש וללמדם ספר
 אני לשון כשרים דקליל
 ודה דתקיפין ת"ר כהן
 שיקזין כשר לעבודה
 מבן שלשים ועד בן
 שנים פוסלין בו בד"א
 אבל בשילה ובבית
 בקול א"ר יוסי מאי קרא
 ויהי

ממשמע דאי לאו מיעוט הוו ג
מקדש ותימה דכפ' ידיעות וש
אדי ואדי משכן וכן בקוטה
המדברה ובפרק טורף בקלפי
ל דבעירובין לא לרץ קרא
שיפסלו אף בשילה ובית עול

ה' ותוס' סומה ד' עת. ד"ה ובית וס

כד.

קע א מײַ פֿיג מײַ
ענדעס זײַטעס
12
קעא ב מײַ פֿיג מײַ
זיאל מײַטעס
סמג לאזן שו:
קעב ג ד מײַ פֿיג מײַ
כלי מײַטעס
סמג עשן קעט:
קעג ה מײַ שס הײַט:
קעד ו מײַ שס הײַט:

מוסף תשנ"א

[illegible]

רבינו גרשום

במקום שלא קדש הגוי
היה השם בו חלש
כלה במאמר וזו לחשת
וזו לעולה וזה לאסא כמי
אשר יצרך גורל: כמי
במקום פסילת כל איש
אשר בו מוט מועד אחת
וגר לישן סמולין בשנים.
מבן שלשים שנה ומעלה
אכן לעבוד אבא וגו' ומה
תקשים שנינו עבד מצא
העבודה וכו': יכול אף
שלהש ובהבית פסילת
כלומר שנים פסילת בם.
חיל לעבוד וגו' ועבודה
מאן שנינו לא אמרתי לא
בשם העבודה בלחך
שנים פסילת ביה שאין
יכול לישא: ואידך שנינו
הלכות עבודה דתקין.
כלומר עבד צריך שנים
שנים ללמוד: משביא
שנה עבודה וכו'. שתי
שעות חשב שני שדי
או שנים כסוריו: אמר ר'
אסי אמר קראה:

נתמלא